

ta mele, et ta unustanud, omma rohho-
fappi wotme eest árrawotmatta; kallas
kohhe sepárrast tagasi, sest seál seissid ka
lihwti rohhud.

Genni jálle se noor meesterahwas olli
selle perre - emmandanda jute tulnud, ja
nemimad pillasid jálle prikeste temma war-
randust — fui teine jo ukse ees. Emmand
sai agga veel rood ja winad laua peált
ária, ja omma seltsimeest rohho fappi sis-
se peita, ning selle hirmoga ei tulnud ta
mele — wottit eest árrawotta — waid teg-
gi agga, fui issand tappa astus, nago
rõmustama. Gest sai selle issanda inel
wugga heats — ehk missugguse leiva
wannema sudda ei rõmustellets ka, fui
perre tedda illusaste terretab?

Zigga fui ta sedda wotmet fappi ees
nígg, lats ta jenna, lutteldeš: "selle nur-
jato párrast ma tagasi tullin, sest siin on
mitiosfügusi rohvo" — ja nüüd olli ta
tasji jo wotme tihjes — (woib fui arwa-

ta kuida nende süddamed kesid — ommiti
ta ei tomband ukse lahti, waid keraš ag-
ga lufko ja pistis wottit tasko. — "Rei-
gesurem hirm olli mul," jái ta rákima,
"ú h he rohho párrast, mis ni kange, et
haisust jo surreb." Need sannad láksid fui
noa pisted emmandala süddamesse — ja mis
teine kappis mótlus! — "Ei ma nüüd
enne ei sõida, fui homme warra," ütles
ta jálle. — "Kas julgete ni laua haige
peált árra jáda?" küssis emmand; ja is-
sand kostis, et se haige ei piddand ni woi-
mato ollema. Emmand töötas siis agga,
óhto - sõmist walmistama, et maggama
saaks; sest ta lotis, sedda wotmet siis
kätte sada — ellago teine ni laua, ehk
surgo.

Agga laua jures, súes, fitis issand sed-
da emmandat — ikka veel selle mele - hea
párrast, et ta tedda nii illusaste terretand,
ja emmand loi, hábbesič feik, kahwata-